Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

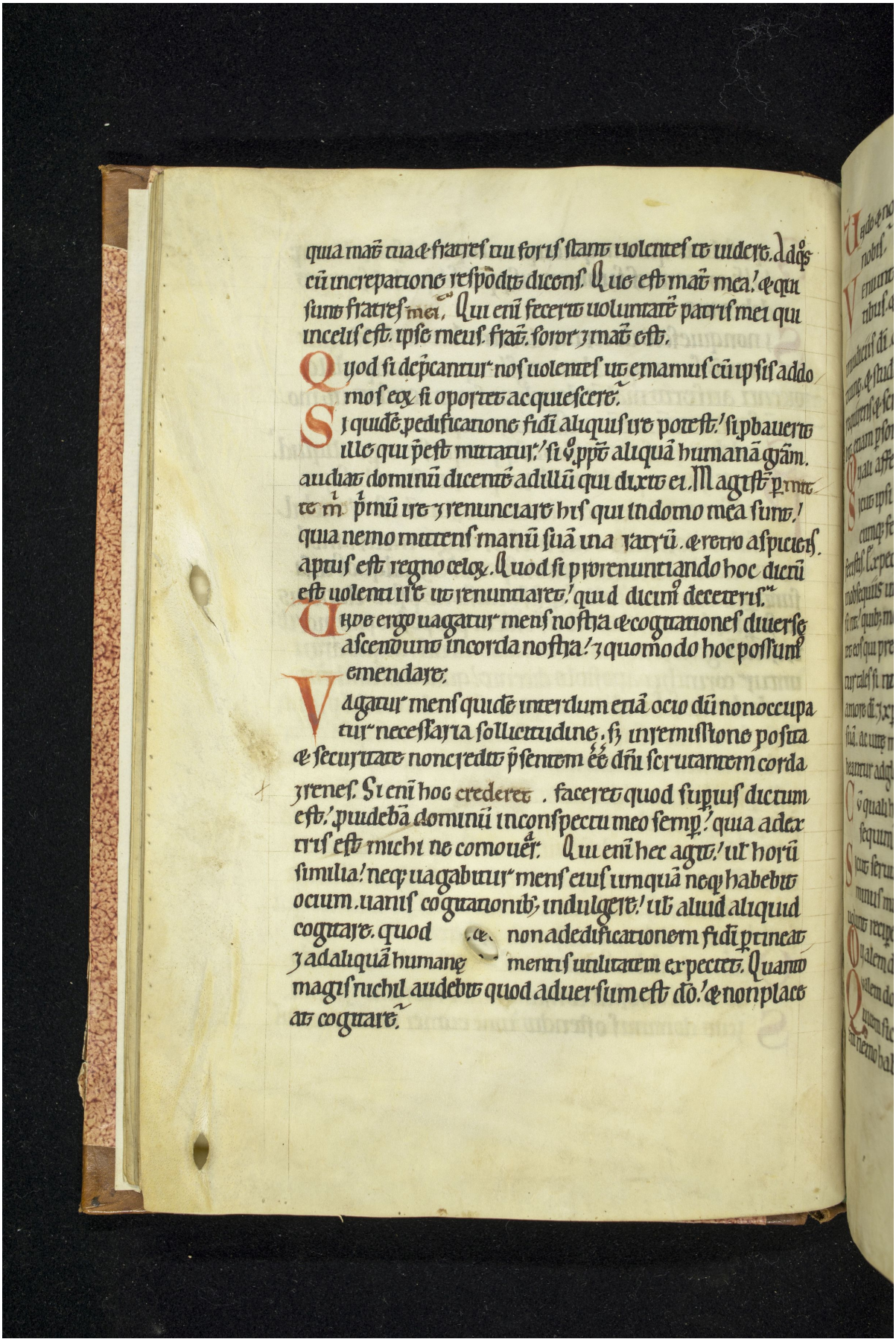

quia mat̄ tua & fratres tui foris stant uolentes te uidere. Adq̄s
cū increpatione respōdit dicens. Que est mat̄ mea! & qui
sunt fratres mei. Qui enī fecerit uoluntatē patris mei qui
in celis est. ipse meus. frat̄. soror ꝫ mat̄ est.

Quod si deprecantur nos uolentes ut emamus cū ipsis addo
mos eorū si oportet acquiescere.

Si quidē pedificatione fidī aliquis ire potest! si pbauerit
ille qui p̄est mittatur! si ꝯ ppt̄ aliquā humanā grām.
audiat dominū dicentē ad illū qui dixit ei. Magist̄ p̄mit
te m̄i p̄mū ire ꝫ renunciare his qui in domo mea sunt!
quia nemo mittens manū suā in aratrū. & retro aspiciens.
aptus est regno celorū. Quod si pro renuntiando hoc dictū
est uolenti ire ut renuntiaret! quid dicimus deceteris.

Unde ergo uagatur mens nostra & cogitationes diuerse
ascendunt in corda nostra! ꝫ quomodo hoc possumus
emendare.

Vagatur mens quidē interdum etiā ocio dū non occupa
tur necessaria sollicitudine. sꝫ in remissione posita
& securitate non credit p̄sentem ēē dn̄i scrutantem corda
ꝫ renes. Si enī hoc crederet . faceret quod supius dictum
est! pudebā dominū in conspectu meo semp̄! quia a dex
tris est michi ne comouer. Qui enī hec agit! uł horū
similia! neq; uagabitur mens eius umquā neq; habebit
ocium. uanis cogitationib; indulgere! uł aliud aliquid
cogitare. quod & non ad edificationem fidī p̄tineat
ꝫ ad aliquā humanę mentis utilitatem expectet. Quanto
magis nichil audebit quod aduersum est dō! & non place
at cogitare.